

ЛИСТА ПИТАЊА ЗА ТЕСТИРАЊЕ ОПШТИХ ФУНКЦИОНАЛНИХ КОМПЕТЕНЦИЈА
ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА: ОБЛАСТ ОРГАНИЗАЦИЈЕ И РАДА ДРЖАВНИХ ОРГАНА У
РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

1. Важећи Устав Републике Србије донет је:

- а) 1990. године
- б) 2006. године
- в) 2010. године

2. После Устава, највиши општи правни акти су:

- а) закони
- б) потврђени међународни уговори
- в) уредбе Владе

3. Законе доноси:

- а) Народна скупштина
- б) Влада
- в) председник Републике

4. Када постоје општији закон (*lex generalis*) и посебан закон (*lex specialis*) у истој области (на пример, закон који уређује општи управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. царински поступак), најпре ће се применити:

- а) општији закон јер је системског карактера
- б) посебан закон
- в) ниједан

5. О несагласности закона са Уставом, као и подзаконских аката са законом, одлучује:

- а) Народна скупштина
- б) Врховни и сваки други суд пред којим се то питање постави
- в) Уставни суд

6. Подзаконски и други општи акти у Републици Србији морају бити у сагласности са:

- а) Уставом
- б) Уставом, законом, потврђеним међународним уговором и општеприхваћеним начелима међународног права
- в) Другим уредбама

7. У Републици Србији је у службеној употреби:

- а) српски језик и ћирилично писмо
- б) српски језик и ћирилично писмо, а латинично писмо у складу са законом
- в) српски језик и ћирилично писмо, као и језици и писма националних мањина у складу са законом

8. Најнижи суд опште надлежности у Републици Србији јесте:

- а) основни суд
- б) општински суд
- в) прекршајни суд

9. Најважнији европски документ о људским правима јесте:

- а) Декларација о људским правима
- б) Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода
- в) Европска социјална повеља

10. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:

- а) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима

- б) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом
11. Два кључна системска закона о државној управи у Републици Србији су:
- а) Закон о локалној самоуправи и Закон о државној управи
 - б) Закон о државној управи и Закон о државним службеницима
 - в) Закон о државним службеницима и Закон о платама државних службеника и намештеника
12. Чланови политичких странака не могу бити:
- а) судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон
 - б) судије и јавни тужиоци
 - в) сви носиоци јавних функција
13. Рад политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана може својом одлуком забранити:
- а) Уставни суд
 - б) Влада
 - в) Народна скупштина
14. Систем организације власти у Републици Србији (одређује се према односима између носилаца законодавне и извршне власти) припада типу:
- а) полупредседничког система
 - б) парламентарног система
 - в) председничког система
15. Републику Србију представља у земљи и иностранству:
- а) председник Владе
 - б) председник Републике
 - в) председник Владе и председник Републике
16. Монетарну политику и политику курса динара води:
- а) Влада
 - б) Народна банка Србије
 - в) свака пословна банка
17. На природним богатствима и добрима од општег интереса странци могу стећи:
- а) право концесије
 - б) право својине
 - в) право коришћења и располагања
18. Највиши државни орган ревизије јавних средстава у Републици Србији је:
- а) Народна банка Србије
 - б) Државна ревизорска институција
 - в) Народна скупштина
19. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:
- а) сви државни органи
 - б) сви корисници јавних средстава
 - в) сви органи власти
20. У поступку експропријације остварује се:
- а) продаја непокретности у јавној својини
 - б) продаја непокретности у приватној својини
 - в) принудно претварање приватне у јавну својину, уз правичну накнаду

21. Ради извршавања закона органи државне управе могу, када су законом изричито овлашћени, да доносе прописе за извршавање закона, и то:
- правилнике и упутства
 - правилнике
 - правилнике, наредбе и упутства
22. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему не обавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:
- „ћутање управе“
 - „пропуштање рока“
 - „немар управе“
23. Евиденције о личним стањима грађана и друге збирке података прописане законом које води органи управе и други овлашћени субјекти називају се:
- матичне књиге
 - јавне евиденције
 - збирке личних података
24. Примери јавних исправа су:
- тестамент, уговор, пословне књиге
 - уверење о приходима по члану домаћинства, лекарско уверење
 - уверење о неосуђиваности, уверење да се не води истрага
25. Јавне службе могу да оснивају:
- само органи Републике Србије
 - Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе
 - Република Србија, аутономне покрајине, општине, градови и град Београд
26. Послови инспекцијског надзора могу се поверити:
- имаоцима јавних овлашћења
 - органима покрајине, општине, града и града Београда
 - регулаторним телима
27. Примена електронских средстава у обављању послова органа државне управе означава се скраћеницом:
- е-управа
 - информатичка управа
 - е-влада
28. Једна од дужности органа државне управе је обавештавање јавности о свом раду. Обавештавање се врши:
- преко веб-презентације органа државне управе
 - подношењем извештаја о раду Народној скупштини
 - преко средстава јавног информисања, путем Информатора о раду и на други прикладан начин
29. Органи државне управе се оснивају (и укидају):
- законом
 - одлуком Владе
 - уредбом Владе
30. Министарства и већина других органа државне управе се оснивају:
- Законом о државној управи
 - Законом о министарствима
 - уредбом Владе
31. Министре именује и разрешава:
- Влада

- б) председник Владе
- в) Народна скупштина

32. Руководиоце органа управе у саставу министарства и посебних организација поставља и разрешава:

- а) Влада (уз одређене изузетке)
- б) Народна скупштина
- в) министар

33. У случају одсутности или спречености министра, замењује га:

- а) државни секретар, а кад их има више онај државни секретар ког овласти министар
- б) секретар министарства
- в) заменик министра

34. Дужност непристрасног поступања органа државне управе и државних службеника израз је уставних начела о:

- а) једнакости свих људи и забрани дискриминације
- б) забрани сукоба интереса и забрани повлашћивања странака
- в) једнаком положају припадника српског народа и свих грађана који живе у Србији

35. Акт дискриминације у поступању органа државне управе и државних службеника може се починити неједнаким третманом лица:

- а) само по основима које изричито наводи Устав (члан 21. став 3)
- б) по било ком основу

36. У односу на државне службенике, начело политичке неутралности им забрањује:

- а) да буду чланови политичких странака
- б) да на раду изражавају и заступају своја политичка уверења
- в) да имају своја политичка уверења

37. Ради заштите права странака, Закон о општем управном поступку садржи и начело према коме је управни орган дужан да омогући странкама да што лакше заштите и остваре своја права и правне интересе. Међутим, то не може бити на штету:

- а) права и правних интереса трећих лица
- б) јавног интереса
- в) права и правних интереса трећих лица, ни јавног интереса

38. Ако странка не зна језик поступка, мора јој се дозволити да користи свој језик у поступку (члан 199. Устава), а орган државне управе ће:

- а) обезбедити преводиоца о свом трошку
- б) обезбедити преводиоца о трошку странке
- в) наложити странки да обезбеди преводиоца

39. Према начелу слободне оцене доказа, овлашћено службено лице које води поступак:

- а) по свом уверењу одлучује које чињенице узима као доказане
- б) слободно оцењује да ли су јавне исправе ваљани докази
- в) слободно оцењује шта је истина а шта није

40. Начело о правноснажности управног акта (решења) значи да је то:

- а) решење против кога се не може изјавити жалба
- б) решење против кога се не може изјавити приговор
- в) решење против кога се не може изјавити жалба, нити покренути управни спор

41. Органи државне управе могу да прикупљају, држе, обрађују и користе податке о личности само:

- а) када су им они потребни за обављање послова из њиховог делокруга
- б) када су на то овлашћени законом
- в) када им странке дају податке

42. Државни службеници су сви који раде у државним органима, осим:

- а) намештеника
- б) функционера и намештеника
- в) службеника који су запослени на одређено време

43. Намештеник је лице чије се радно место у државном органу састоји од:

- а) пратећих помоћно-техничких послова
- б) рачуноводствених и административних послова
- в) секретарских послова

44. У органима државне управе функционери су:

- а) руководиоци органа државне управе
- б) министри и државни секретари
- в) министри и директори посебних организација

45. Поред држављанства Републике Србије, пунолетства и прописане школске спреме, сви државни службеници морају да испуњавају и следећи општи услов:

- а) да нису осуђивани
- б) да имају положен државни стручни испит
- в) да имају најмање 3 године радног искуства

46. Као додатни услови за државне службенике на положају захтевају се:

- а) завршене академске студије другог степена и најмање 9 година радног искуства у струци
- б) завршене академске студије другог степена и најмање 5 година радног искуства у струци
- в) завршене академске студије првог степена и најмање 5 година радног искуства у струци

47. Као државни службеник не може се запослити лице:

- а) које има сметње у говору
- б) које је осуђивано
- в) коме је престао радни однос у државном органу због теже повреде радне дужности или је осуђивано на казну затвора у трајању дужем од 6 месеци

48. Извршилачка радна места се попуњавају:

- а) по спроведеном јавном конкурс
- б) по спроведеном интерном конкурс
- в) премештајем, па интерним и, потом, јавним конкурс

49. Државни службеник који је нераспоређен има током наредних 6 месеци право на:

- а) плату
- б) накнаду плате
- в) сва примања као и други државни службеници

50. Право на одморе и одсуства обухвата право на:

- а) дневни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
- б) дневни, недељни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
- в) годишњи одмор и плаћено одсуство

51. Годишњи одмор износи:

- а) најмање 20 а највише 30 радних дана
- б) најмање 18 а највише 35 радних дана
- в) најмање 20 а највише 35 радних дана

52. Државни службеници:

- а) немају право на штрајк
- б) имају право на штрајк
- в) имају право на штрајк, уз обавезу обезбеђења минимума процеса рада

53. Државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, и то:

- а) на свако такво решење
- б) на свако такво решење, осим када је жалба законом изричито искључена
- в) само на решења којима се одлучује негативно по службеника

54. Уз послове свог радног места, државни службеник дужан је да, по писменом налогу претпостављеног, ради и послове који нису у опису његовог радног места ако за њих испуњава услове (због повећаног обима посла или замене одсутног службеника), а најдуже: а) 6 месеци

- б) 3 месеца
- в) месец дана

55. Дужност чувања службене или друге тајне одређене законом или другим прописом обавезује државног службеника:

- а) док му траје радни однос у државном органу
- б) и по престанку радног односа у државном органу
- в) годину дана по престанку рада у државном органу

56. Непоштовање радног времена и прописаних правила понашања у државном органу представља:

- а) повреду радних дужности за коју се може изрећи дисциплинска казна
- б) повреду угледа органа
- в) некажњиву повреду радне дисциплине

57. Државни службеник сме да саопштава информације до којих је дошао у обављању послова:

- а) само ако се ради о информацијама у вези са пословима које он обавља
- б) само ако се ради о информацијама које не штете угледу органа
- в) само ако је овлашћен да саопшти информације

58. Државни службеник може одговарати кривично, прекршајно, за повреде радних дужности и материјално (за штету). Одговорност за повреде радних дужности је:

- а) дисциплинска одговорност
- б) прекршајна одговорност
- в) службена одговорност

59. Ако у органу није образована дисциплинска комисија, дисциплински поступак против државног службеника на извршилачком радном месту покреће, води и доноси одлуку:

- а) непосредни претпостављени
- б) руководилац органа
- в) државни службеник на ког руководилац пренесе овлашћење за то

60. Државни службеник има/нема право да се на усменој расправи у дисциплинском поступку брани преко заступника:

- а) има
- б) нема

61. За теже повреде радних дужности може се, поред других казни, изрећи и казна:

- а) престанак радног односа
- б) условни престанак радног односа
- в) привремени престанак радног односа

62. Ако државни службеник на раду или у вези с радом проузрокује штету трећем лицу својим незаконитим или неправилним радом, за штету ће одговарати:

- а) државни службеник
- б) Република Србија
- в) орган државне управе у коме службеник ради

63. Дефиниција поклона у Закону о Агенцији за борбу против корупције обухвата ствар, право и услугу без одговарајуће накнаде и сваку другу корист за службеника или повезано лице, а у вези је са вршењем послова службеника. Из ове дефиниције је, ради провере Вашег знања, изостављена врста поклона који се може и најчешће добити, а наведена је у дефиницији на првом месту, а то је:

- а) новац
- б) бесплатна храна и пиће
- в) парфеме

64. Повреда дужности, односно правила у вези са забраном примања поклона, других услуга и користи квалификована је у Закону о државним службеницима као:

- а) лакша повреда радне дужности
- б) тежа повреда радне дужности
- в) лакша или тежа повреда радне дужности, зависно од тежине

65. Државни службеник сме/не сме бити оснивач привредног друштва или јавне службе или се бавити предузетништвом:

- а) сме
- б) не сме